

عنوان مقاله:

بررسی شاخص های تاب آوری در سوانح طبیعی زیست محیطی

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی فناوری های نوین در کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

مطهره عباسی نوده - دانشجوی دکتری مهندسی سوانح ، دانشکده محیط زیست ، دانشکدگان فنی ، دانشگاه تهران، تهران

سعید گیوه چی - دانشیار، دانشکده محیط زیست ، دانشکدگان فنی ، دانشگاه تهران، تهران

خلاصه مقاله:

یکی از شیوه های نیل به پایداری و کاهش آسیب پذیری و مدیریت سوانح طبیعی افزایش تاب آوری جوامع است. تعریف مورد قبول جامعه علمی از تاب آوری تعریف ارائه شده توسط آقای کارپنتر همکاران است. طبق نظر ایشان تاب آوری به عنوان مقدار آشفستگی که یک سیستم بتواند آن را جذب کند و در وضعیت قبلی خود باقی بماند است. در شرایطی که ریسک و عدم قطعیت رو به رشد می باشد تاب آوری به عنوان مفهوم مواجهه با اختلالات و تغییرات معرفی می شود. با توجه به ماهیت چند بعدی تاب آوری سوانح طبیعی اجتماعی، اقتصادی، فیزیکی، نهادی و محیطی که اجماع علمی در این زمینه وجود دارد. از این رو از بین چارچوب هایی که ارائه شده می توان گفت ترکیب مدل ارزیابی تاب آوری هائیتی و "مرکز تاب آوری ایالات متحده"، طیف وسیعی از متغیرهای تصمیم گیری و سیاست که در هر مقیاسی همدیگر را پشتیبانی می کنند، و در نتیجه گیری این مطالعه ترکیب مدل ارزیابی تاب آوری هائیتی و "مرکز تاب آوری ایالات متحده"، بهترین مدل برای اندازه گیری تاب آوری در حوزه مدیریت سوانح طبیعی می باشند.

کلمات کلیدی:

تاب آوری ، ارزیابی ، سوانح ، پایداری ، مدل تاب آوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1472117>

